

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

18 octombrie 2017

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

Nicolae Gordilă,

Elena Covalenco,

Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2016, în cauza penală în privința lui

Minin Oleg Xxxxxx, născut la xxxxxx, originar din Xxxxxx, or.Xxxxxx, domiciliat în mun.Xxxxxxxx, str.Xxxxxx xxxxx

și

Chihai Victoria Xxxxxx, născută la xxxxxx, originară și domiciliată în mun.Xxxxxxxx, str.Xxxxxxxxxxxx.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 21.10.2015 - 12.10.2016,

2. Instanța de apel: 31.10.2016 - 23.11.2016,

3. Instanța de recurs: 07.09.2017 - 18.10.2017.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 12 octombrie 2016, *Minin Oleg* a fost achitat de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art.312 alin.(2) lit.a) Cod penal, pe motiv că acțiunile lui nu întrunesc elementele infracțiunii.

Chihai Victoria a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art.312 alin.(2) lit.a) Cod penal la 2 ani închisoare, iar în baza art.90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei pe un termen de probațiune de 2 ani.

2. De către organul de urmărire penală, *Chihai Victoria*, a fost învinuită că, la 07.09.2012, de la ora 10.10 până la ora 10.40, aflându-se în biroul nr.34 al IP Buiucani, mun.Chișinău din str.Calea Ieșilor 12, unde era audiată în calitate de parte vătămată de către ofițerul de urmărire penală Bița Vitalie în cadrul cauzei penale nr.xxxxxxxxxx, pornită de către SUP al IP Buiucani, mun.Chișinău la 03.09.2012 conform elementelor infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit.b), e), f) Cod penal, acționând cu intenție directă, fiind preîntâmpinată de răspundere penală pentru prezentarea cu bună-știință a declarației mincinoase, a declarat că Alla Svetlana, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Zinin Alexandr și Petrov Alexandr au comis asupra ei și concubinului său Minin Oleg un atac tâlhăresc, declarații care le-a susținut și în cadrul confruntării petrecută între aceasta și bănuitul Zinin Alexandr la 26.09.2012, bănuitul Petrov Alexandr la 18.10.2012, audierii sale suplimentare la 09.11.2012, confruntării petrecută între aceasta și bănuitul Zinin Alexandr la 11.12.2012, la fel audierii sale în cadrul ședinței de judecată din 30.04.2013.

După reținerea lui Alla Svetlana, expedierea cauzei penale în privința acesteia pentru examinare în fond și conexarea la cauza penală privindu-i pe Zinin Alexandr și Petrov Alexandr, fiind audiată suplimentar în cadrul ședinței de judecată la 13.11.2014, Chihai Victoria, fiind preîntâmpinată de răspundere penală pentru prezentarea cu bună-știință a declarației mincinoase, și-a schimbat declarațiile depuse atât la faza de urmărire penală, cât și în instanța de judecată, declarând deja că Alla Svetlana nu a săvârșit infracțiunea de care se învinuiește.

Minin Oleg a fost învinuit de faptul că, în luna septembrie 2012, aflându-se în biroul nr.34 al IP Buiucani, mun.Chișinău din str.Calea Ieșilor 12, unde era audiat în calitate de parte vătămată de către ofițerul de urmărire penală Bița Vitalie în cadrul cauzei penale nr.xxxxxxxx, pornită de către SUP al IP Buiucani, mun.Chișinău la 03.09.2012 conform elementelor infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit.b), e), f) Cod penal, acționând cu intenție directă, fiind preîntâmpinat de răspundere penală pentru prezentarea cu bună-știință a declarației mincinoase, a declarat că Alla Svetlana, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Zinin Alexandr și Petrov Alexandr au comis asupra lui și concubinei sale Chihai Victoria un atac tâlhăresc, declarații care le-a susținut și în cadrul audierii sale suplimentare la 09.11.2012, în perioada de timp de la ora 16.20 până la ora 17.10, petrecută în biroul nr.11 din Cadrul Procuraturii sect.Buiucani, mun.Chișinău din str.31 august 1989, nr.96 și audierii sale în cadrul ședinței de judecată din 30.04.2013.

După reținerea lui Alla Svetlana, expedierea cauzei penale în privința acesteia pentru examinare în fond și conexarea la cauza penală privindu-i pe Zinin Alexandr și Petrov Alexandr, fiind audiat suplimentar în cadrul ședinței de judecată la 10.10.2014, Minin Oleg, fiind preîntâmpinat de răspundere penală pentru prezentarea cu bună-știință a declarației mincinoase, și-a schimbat declarațiile depuse atât la faza de urmărire penală, cât și în instanța de judecată, declarând deja că Alla Svetlana nu a săvârșit infracțiunea de care se învinuiește.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul O.Minin să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.312 alin.(2) lit.a) Cod penal, cu numirea pedepsei de 1 an închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, pe motiv că instanța în mod fragmentar a expus declarațiile inculpatului O.Minin depuse în cadrul ședinței din 10.10.2014, și anume a reținut doar că dânsul nu are pretenții față de S.Alla, dar nu faptul că dânsul a declarat că ultima nu a comis infracțiunea imputată și precum că nu a fost în înțelegere prealabilă cu A.Zinin și A.Petrov; - instanța neîntemeiat a pus la baza sentinței de achitare declarațiile lui O.Minin date la 10.10.2014; - inculpații O.Minin și V.Chihai sunt concubini, prin urmare ei au coordonat declarațiile care urmau să le depună.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2016, apelul procurorului a fost admis parțial, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care procesul penal în privința lui Chihai Victoria în comiterea infracțiunii prevăzute de art.312 alin.(2) lit.a) Cod penal, a fost încetat, în legătură cu intervenirea actului de amnistie. În rest sentința a fost menținută.

Instanța de apel a constatat că Chihai Victoria, la 07.09.2012, de la ora 10.10 până la ora 10.40, aflându-se în biroul nr.34 al IP Buiucani, mun.Chișinău din str.Calea Ieșilor 12, unde era audiată în calitate de parte vătămată de către ofițerul de urmărire penală Bița Vitalie în cadrul cauzei penale nr.xxxxxxxx, pornită de către SUP al IP Buiucani, mun.Chișinău la 03.09.2012 conform elementelor infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit.b), e), f) Cod penal, acționând cu intenție directă, fiind preîntâmpinată de răspundere penală pentru prezentarea cu bună-știință

a declarației mincinoase, a declarat că Alla Svetlana, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Zinin Alexandr și Petrov Alexandr au comis asupra ei și concubinului său Minin Oleg un atac tâlhăresc, declarații care le-a susținut și în cadrul confruntării petrecute între aceasta și bănuitul Zinin Alexandr la 26.09.2012 și bănuitul Petrov Alexandr la 18.10.2012, audierii sale suplimentare la 09.11.2012, confruntării petrecute între aceasta și bănuitul Zinin Alexandr la 11.12.2012, la fel și audierii sale în cadrul ședinței de judecată din 30.04.2013.

După reținerea lui Alla Svetlana, expedierea cauzei penale în privința acesteia pentru examinare în fond și conexarea la cauza penală privindu-i pe Zinin Alexandr și Petrov Alexandr, fiind audiată suplimentar în cadrul ședinței de judecată la 13.11.2014, Chihai Victoria, fiind preîntâmpinată de răspundere penală pentru prezentarea cu bună-știință a declarației mincinoase, și-a schimbat declarațiile depuse atât la faza de urmărire penală cât și în instanța de judecată, declarând deja că Alla Svetlana nu a săvârșit infracțiunea de care se învinuiește.

Instanța de apel, verificând probele administrate în cadrul urmăririi penale, cercetate și examinate suplimentar în cadrul instanței de apel, prin prisma prevederilor normelor legale, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, și anume declarațiile inculpaților O.Minin și V.Chihai, precum și actele cauzei - procesele-verbale de examinare din 25.08.2015, de audiere a lui V.Chihai în calitate de parte vătămată din 07.09.2012, 09.11.2012, de confruntare între V.Chihai și A.Zinin din 26.09.2012, 11.12.2012, de audiere a lui O.Minin în calitate de parte vătămată din 09.11.2012; ordonanțele de pornire a cauzei penale din 03.09.2012, de conexare a cauzelor penale în procedură unică, de disjungare a cauzei penale în privința lui S.Alla; rechizitoriu cauzei penale în privința lui S.Alla, sentința în privința lui A.Zinin, A.Petrov și S.Alla din 25.06.2015, declarațiile inculpaților V.Chihai și O.Minin date în cadrul cercetării judecătorești în calitate de părți vătămate din 30.04.2013, 10.10.2014, 13.11.2014, a ajuns la concluzia că probele date stabilesc vinovăția inculpatei V.Chihai, și nu demonstrează existența elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate lui O.Minin.

Totodată, instanța de apel a reținut că, inculpata a recunoscut integral vina în comiterea infracțiunii incriminate, a manifestat căință activă în cadrul procesului penal, infracțiunea incriminată inculpatei a fost comisă până la adoptarea Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței R.Moldova, nr.210 din 29.07.2016 pentru care legea penală prevede în calitate de pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani, inculpata solicitând prin înscris autentic încetarea procesului penal în legătură cu intervenirea actului de amnistie, astfel a ajuns la concluzia că nu sunt careva impedimente privind aplicarea amnistiei față de inculpata V.Chihai.

La fel, instanța de apel a menționat că, din declarațiile lui O.Minin și din declarațiile suplimentare a acestuia date în cadrul ședinței din 10.10.2014, rezultă că acesta nu a declarat că S.Alla nu a săvârșit infracțiunea de care se învinuiește, menționând doar că față de S.Alla nu are careva pretenții, deoarece ea nu l-a bătut, ce este un drept al părții vătămate de a pretinde sau nu de la inculpată prejudiciul material sau moral. Mai mult, dânsul a declarat că a văzut cum S.Alla stătea deasupra lui V.Chihai și cu picioarele îi ținea gâtul, totodată lovind-o cu pumnii în piept și față, declarații menținute pe tot parcursul urmăririi penale.

De asemenea, instanța de apel a indicat că argumentul procurorului privind expunerea fragmentarea a declarațiilor lui O.Minin este nefondat, deoarece conform copieii procesului-verbal al ședinței de judecată din 10.10.2014, inculpatul O.Minin a declarat că a văzut cum S.Alla o ținea pe V.Chihai, apoi a fost lovit din spate în cap de către A.Zinin, declarații care au fost expuse și în conținutul sentinței Judecătoreiei Buiucani din 25 iunie 2015.

La fel, instanța de apel a menționat că, sarcina de a stabili dacă persoana a comis sau nu

infracțiunea de care se învinuiește și dacă a existat înțelegerea prealabilă de a sustrage bunurile, îi revine instanței de judecată, iar inculpatul a relatat datele care au avut loc, astfel argumentele procurorului precum că O.Minin a indicat că S.Alla nu a săvârșit infracțiunea de care se învinuiește, și că între ea, A.Zinin și A.Petrov nu există înțelegere prealabilă de a le sustrage bunurile, sânt neîntemeiate.

5. Împotriva hotărârii nominalizate a declarat recurs ordinar procurorul care, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea totală a acesteia în privința lui O.Minin, cu remiterea cauzei la rejudecare, pe motiv că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor expuse în apel; - instanța a expus fragmentar declarațiile lui O.Minin din 10.10.2014 și anume a omis faptul că dânsul a declarat că S.Alla nu a săvârșit infracțiunea imputată și nu a existat vreo înțelegere prealabilă între ea, A.Zinin și A.Petrov; - inculpații sunt concubini, astfel când aceștia și-au schimbat declarațiile date pe parcursul examinării cauzei, dânsii s-au înțeles ce vor declara, având în acest sens o intenție unică; - instanța nu a motivat suficient probatoriul administrat pe cauza penală, urmând să-l condamne și pe O.Minin conform învinuirii formulate. La fel, s-a solicitat casarea parțială a deciziei în privința lui V.Chihai și încetarea procesului penal în baza Legii privind amnistia, deoarece din conținutul deciziei nu rezultă că instanța de apel a făcut referire la prevederile art.411 Cod de procedură penală, eroare care urmează a fi corectată de către instanța de recurs.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Recurentul în recurs a invocat ca temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Analizând temeiul dat în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare.

După cum rezultă din conținutul recursului, autorul acestuia nu este de acord cu achitarea lui O.Minin în baza art.312 alin.(2) lit.a) Cod penal, considerând că instanța de apel a dat o apreciere eronată și formală probelor și circumstanțelor cauzei penale.

În acest sens Colegiul atestă că, conform art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar.

Fiecare probă, cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, urmează a fi apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al colaborării lor.

Aceste prevederi obligatorii ale legii procesual penale au fost respectate de către instanța de apel la judecarea apelului.

Colegiul penal reține că instanța de apel, în baza probelor administrate în cauză de organul de urmărire penală și de prima instanță, și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă din punct de vedere al pertinentei, concludenței și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungând la concluzia privind achitarea lui O.Minin în baza art.312 alin.(2) lit.a) Cod penal, pe motiv că acțiunile lui nu întrunesc elementele infracțiunii.

La acest capitol Colegiul penal constată că, instanța de apel, respectând prevederile art.414

Cod de procedură penală, a audiat inculpații O.Minin și V.Chihai și a supus unei verificări minuțioase, sub toate aspectele, probele prezentate de părți, și anume procesele-verbale de examinare din 25.08.2015, de audiere a lui V.Chihai în calitate de parte vătămată din 07.09.2012, 09.11.2012, de confruntare între V.Chihai și A.Zinin din 26.09.2012, 11.12.2012, de audiere a lui O.Minin în calitate de parte vătămată din 09.11.2012; ordonanțele de pornire a cauzei penale din 03.09.2012 și de conexare a într-o procedură unică, de disjungare a cauzei penale în privința lui S.Alla; rechizitoriu cauzei penale în privința lui S.Alla, sentința în privința lui A.Zinin, A.Petrov și S.Alla din 25.06.2015, declarațiile inculpaților V.Chihai și O.Minin date în cadrul cercetării judecătorești, în calitate de părți vătămate din 30.04.2013, 10.10.2014, 13.11.2014, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, din punct de vedere al pertinentei și concludenței, ce nu trezesc careva dubii și care au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului O.Minin în săvârșirea infracțiunii imputate nu a fost dovedită.

Potrivit textului deciziei instanței de apel, conținutul declarațiilor inculpatului O.Minin date în cadrul urmăririi penale și pe parcursul judecării cauzei penale s-au reținut în modul cum au fost depuse, nefiind denaturate. Însă, referitor la valoarea lor probatorie instanța de apel apreciindu-le, și-a expus opinia, drept care îi aparține și, de fapt, corect a conchis că acestea nu au format convingerea privind vinovăția lui O.Minin de comiterea infracțiunii ce i-a fost incriminată.

Prin urmare, instanța de apel, în temeiul art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, pe care suplimentar le-a cercetat, și anume declarațiile inculpatului, actele cauzei, și, examinându-le în ansamblu, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor, relevând temeiurile care au dus la concluzia că în acțiunile lui O.Minin lipsesc elementele infracțiunii prevăzute de art.312 alin.(2) lit.a) Cod penal.

Argumentele procurorului, precum că declarațiile inculpatului O.Minin date în ședința de judecată din 10.10.2014, au fost expuse parțial, nu pot fi luate în considerație, deoarece din acest proces-verbal nu rezultă că O.Minin „și-a schimbat declarațiile depuse atât la faza de urmărire penală, cât și în instanța de judecată, declarând deja că Alla Svetlana nu a săvârșit infracțiunea de care se învinuiește”, după cum susține procurorul. Potrivit acestor declarații O.Minin a indicat că „față de inculpata S.Alla nu am careva pretenții, deoarece ea nu m-a bătut. Dar față de inculpații A.Petrov și A.Zimin am pretenții materiale...”, „Nu am fost bătut de S.Alla și nu am față de ea pretenții materiale, dar am rugăminte de a-mi acorda ajutor”. Anterior, în procesul-verbal al ședințe de judecată din 30.04.2013, inculpatul a declarat că „A.Zimin m-a lovit tare, de la ce am ajuns într-un dulap...am căzut și am văzut-o de S.Alla care era așezată pe V.Chihai și o ținea. Apoi am fost lovit din spate în cap de către A.Zimin. După ce a urmat loviturile cu picioarele din partea lui A.Zimin și A.Petrov”... La fel, fiind audiat la urmărirea penală, potrivit procesului-verbal din 09.11.2012, O.Minin a declarat că „...am văzut că V.Chihai se afla la podea, iar S.Alla stătea de asupra ei și o lovea cu mâinile...”.

Astfel, reținând aceste declarații, instanța de apel corect a concluzionat că inculpatul O.Minin, fiind audiat în ședința din 10.10.2014, nu a declarat că „Alla Svetlana nu a săvârșit infracțiunea de care se învinuiește”, dânsul a indicat doar că nu are pretenții materiale față de aceasta, deoarece el nu a fost bătut de ea, ceea ce nu reflectă faptul că O.Minin a depus cu bunăștiință declarații mincinoase din care s-ar deduce că ultimul și-a schimbat declarațiile cu scopul de a o dezvinovăți pe S.Alla, precum că nu a comis infracțiunea de care se învinuiește.

Argumentele recurentului, precum că instanța de apel a apreciat unilateral probele administrate în cauză, nu pot fi reținute ca temei de admitere a acestui recurs. Colegiul constată

că, instanța de apel s-a expus asupra tuturor probelor, elucidând faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, iar în conformitate cu prevederile art.394 alin.(3) Cod de procedură penală, a făcut o analiză amplă a probelor acumulate, a argumentat detaliat, cu trimitere la legile respective, de ce s-au respins probele ce au fost aduse în suportul învinuirii inculpatului și s-au apreciat astfel. Prin urmare, toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, iar concluziile făcute de instanța de apel rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză. Dezacordul autorului recursului cu modul de apreciere a probelor administrate în dosar nu se încadrează în temeiurile de recurs, prevăzute de art.427 Cod de procedură penală, și nu poate servi ca temei de casare a unei hotărâri judecătorești definitive, atât timp cât alte circumstanțe nu sunt invocate.

Conform art.389 alin.(1) Cod procedură penală, sentința de condamnare poate fi adoptată numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată, iar îndoielile care nu pot fi înlăturate, trebuie să fie interpretate în favoarea inculpatului.

Prin urmare, Colegiul penal concluzionează că, instanța de apel corect a conchis asupra achitării inculpatului O.Minin de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art.312 alin.(2) lit.a) Cod penal, din motivul lipsei în acțiunile acestuia a elementelor constitutive ale infracțiunii.

Referitor la argumentul acuzatorului de stat, precum că instanța de apel urma să examineze cauza penală în privința lui V.Chihai, ținând cont de prevederile art.411 Cod de procedură penală, care stipulează efectul extensiv al apelului, nu poate fi luat în considerație.

Conform art.411 Cod de procedură penală, efectul extensiv constă în faptul că instanța de apel va examina cauza prin extindere și cu privire la părțile care nu au declarat apel sau la care acesta nu se referă, având dreptul să ia o hotărâre și în privința lor.

Prevederile acestui articol se aplică în anumite condiții, și anume: - existența unui apel declarat de o persoană care este în drept de a-l înainta; - părțile care au declarat apel să aibă aceeași calitate în proces; - apelul declarat să creeze o situație mai bună părților care nu au declarat apel sau părților la care acesta nu se referă.

Extinderea efectului apelului presupune o neagravare a situației altei părți care nu a declarat apel sau la care acesta nu se referă.

Studiind materialele cauzei, Colegiul penal ajunge la concluzia că aceste condiții au fost respectate de către instanța de apel, și anume apelul a fost declarat de către procuror, părțile au avut aceeași calitate procesuală și instanța de apel a creat o situație mai bună inculpatei, neagravându-i situația.

În conformitate cu prevederile art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de apel are obligația de a întreprinde măsuri pozitive la judecarea apelului, pentru a repara erorile de fapt și de drept comise de prima instanță, doar atunci când aceste erori au influențat asupra hotărârii în defavoarea inculpatului.

În cazul în care instanța de apel ia în considerare temeiurile de casare din oficiu, ea este obligată să le pună în discuția părților. Conform procesului-verbal al ședinței de judecată din 23.11.2016, avocatul inculpatei V.Chihai a înaintat o cerere, prin care a solicitat aplicarea amnistiei față de ultima, cu încetarea procesului penal, temei care a fost pus în discuția participanților la proces și asupra căruia s-a expus atât inculpata, cât și procurorul, și, din oficiu, în temeiul art.409 Cod de procedură penală, a casat sentința parțial în privința inculpatei V.Chihai (f.d.9-10, 28 v.2).

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de procuror, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Devder Djulieta, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2016, în cauza penală în privința lui Minin Oleg și Chihai Victoria, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 10 noiembrie 2017.

Președintele

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu